

nam en Pulicat uit $86\frac{1}{2}$ last rijst en 1467 last nely bestonden. Conform de voorschriften is dit genoeg voor vier jaar. Bij lage prijzen dient men de voorraden aan te vullen, zodat ook Ceylon kan worden bevoorraad. Volgens de brief van 19 december 1764 is de totale voorraad buskruit te Nagapattinam en de vestigingen te Pulicat, Sadras en Bimlipatam per eind augustus 1764 155.887 $\frac{1}{2}$ lb. Men moet het daarop houden, hoewel de memorie van bezuïning niet meer dan 100.000 lb toestaat. De brief van 28 juli 1764 meldt dat er te Naore 60 zakken salpeter voor 18 $\frac{1}{4}$ pagode de bahar van 480 lb zijn ingekocht, maar dat daarop bij raffinage 33 % verlies werd geleden. [fol. 1501] Daarbij moet zijn vergeten dat deze prijs op f 18,5,- de 100 lb uitkomt, wat bij een verlies van eenderde een prijs van f 24,6 $\frac{2}{3}$,- de 100 lb betekent. Dit is ver boven de toegestane prijs van f 20 à f 21 de 100 lb, wat deze maal, omdat deze springstof nodig was, is geaccepteerd. Men moet voortaan beter opletten. De drie ontvangens monsters van salpeter uit Pulicat, Mogalturru en Motupalli werden apart geraffineerd, waarbij de twee eerste een verlies van respectievelijk 55 en 50 % gaven. De prijs wordt daardoor te hoog en daarom moet verder van inkoop afgezien worden. De salpeter uit Motupalli kost niet meer dan pagode 3,4 $\frac{8}{10}$, of f 15,4,8. [fol. 1502] Met de onkosten is dat f 16,9,- de 100 lb en bij het verlies van 48 $\frac{3}{4}$ % komt dat, met alle onkosten meegerekend, op slechts f 23,16,15. Dat is zelfs iets minder dan in Bengalen en omdat ze in Coromandel, zowel als te Batavia goed werd bevonden is toegestaan zoveel salpeter, als voor eigen gebruik nodig is, in te slaan. Nadat er daarheen monsters zijn gestuurd, mag er ook voor Ceylon worden ingekocht wat men vandaar bestelt. Maar het is voorbarig dat de opperhoofden te Jagannathpur zonder keuring vooraf de kooplieden te Machilipatnam een voorschot van pagode 600 op leverantie van salpeter hebben gegeven. Het eventuele verlies daarop moeten ze vergoeden. Maar het is goed dat het bestuur de residenten te Palicol op hun verzoek [fol. 1503] heeft opgedragen bij de regent van Mogalturru vrijdom van tol op de uitvoer van daar gekochte salpeter te verkrijgen, mits die beter is dan het te Batavia ontvangen monster. Voor huishoudelijke zaken wordt verwezen naar de resoluties van de vergaderingen en de algemene brief naar Coromandel van 18 maart 1765.)

De mhoor en heydensch regeering, waaromtrent wij uyt der ministers advisen alweder met leedweesen bespeurt hebben de op nieuw bedreevene vexatiën en geweldenaarijen door dese en geene der inlandsche regenten, en waaronder den zoozeer bekenden prins Visia Ramarasoe wel de voornaamste hoofdrol gespeelt heeft. En wel eerstelijk na 't vermeldde bij brief van den 28^e julij 1764, mits de invasie van het dorp Bimilipatnam ter zijner ordre op den 3^e januari 1763 door zijnen veldheer den Siccacolsen nabab, die naderhand genoemd werd Ibrahim Beek, met een leger van 3000 man, zo te voet als te paard, ter opeyssching niet alleen van de toen aanstaande pagt en recognitiepenningen, of ropias 20.570, item 750 ropias voor het soubaschap van Siccacol, maar ook van nog 10.000 gelijke ropijen van 's Compagnies kooplieden Wissiap Errom en Daat Cherom Erray. Met dat gevolg dat zij opperhoofden, onaangezien alle gedane minnelijke vertogen en ernstige protestatien om dien veldheer van zijnen ongefundeerde en ten eenemaal onbillijke pretentiën te doen afzien, eyndelijk, na veele gepleegde impertinentiën en brutaliteyten door zijn volk, waardoor veele, zo dienaaren als ingezetenen, zig in de logie begeeven en weder andere de vlugt uyt 't dorp genomen hadden, haar wel genoodsaakt hebben gevonden, ter vermijding van alle verdere hostiliteiten, de voormelde geëyschte somma, onder behoorlijke caul en verkreegene quitantiën, voor reekening van den prins, in afkorting der toen aanstaande jaarige pagtpenningen der Bimilipatnamse dorpen en soutpannen, onder de approbatie der ministers af te geeven, zonder dat dien veldheer nog vandaar had willen vertrecken voor en aleer hij van 's Compagnies cooplieden 1500 en de aldaar zijnde bediendens 1200 ropias tot geschenk bekomen hadde.

Fol. 1503v-1505r.

(Het bestuur concludeerde in zijn vergadering van 13 april 1764 dat er tegen zulke afpersing weinig te doen is. Maar daar het geld zonder toestemming van het bestuur werd betaald, besloot het deze betaling voor rekening van de dienaaren ter plaatse te laten. Daar